

ת"פ 62962/06/21 - מדינת ישראל נגד אביאל כהן, אלברט טאויזר, אביחי פרטוש, יוחאי ממן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 62962-06-21 מדינת ישראל נ' כהן(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט יואל עדן
בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק - פמ"ד

נגד

הנאשמים:

1. אביאל כהן
ע"י ב"כ עו"ד טל ליטן
2. אלברט טאויזר
ע"י ב"כ עו"ד גיא זהבי
3. אביחי פרטוש
4. יוחאי ממן

גזר דין

לנאשמים 1 ו- 2

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשמים 1 ו- 2 הורשעו בכתב אישום מתוקן בעבירות של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

על פי האישום הראשון המיוחס לנאשמים 1 ו- 4, קשר נאשם 1 קשר עם אחרים ("האחרים") לייבא מבלגיה לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה ("חבילה הסם").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצטייד נאשם 1 במכשיר נייד ששימש אותו כטלפון מבצעי לשם הוצאת היבוא אל הפועל, והפעיל אותו בסמוך לתאריך 30.5.21, מועד המשלוח של הסם לארץ.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 26.5.21, שלחו האחרים מבלגיה לישראל באמצעות חברת שילוח, את חבילת הסם שהכילה כ- 3.2 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג MDMA שהוסלק בתוך פסלוני חרסינה.

נאשם 1 או מי מטעמו מסרו לחברת השילוח את הפרטים לשם משלוח חבילת הסם עבורו, לכתובת של נאשם 1 עבור שם נמען פיקטיבי - yoni dasoosh ומספר טלפון 972-50-266425 השייך לטלפון המבצעי הנ"ל.

בתאריך 1.6.21, אותרה חבילת הסם ע"י חוקרי המכס ובתאריך 7.6.21 הועברה החבילה לחזקת משטרת ישראל, מבלי שהנאשם 1 היה מודע לכך. השוטרים הוציאו חלק מהסם מהחבילה והשאירו בחבילה סם מסוכן במשקל של כ - 400 גרם.

בתאריך 5.6.21, נפגשו נאשמים 1 ו- 4 ונאשם 4 מסר לנאשם 1 מכשיר טלפון סלולארי ("המכשיר") לאחר שהכניס לתוכו את כרטיס ה sim של הטלפון המבצעי, שמספרו מופיע על גבי חבילת הסם. בהמשך, מסר נאשם 4 לנאשם 1 בהודעה טלפונית את הקוד לפתיחת המכשיר.

בתאריך 9.6.21 סמוך לשעה 14:00, שוטר אשר התחזה לנציג חברת שליחויות של דואר ישראל ("השוטר") התקשר למספר הטלפון הנייד שהופיע על גבי חבילת הסם. נאשם 1 ענה לטלפון, אישר לשוטר ששמו "יוני" כשמו של הנמען הרשום על גבי חבילת הסם, ותיאם עם השוטר שיגיע לכתובתו, המצוינת על חבילת הסם, לצורך מסירתה.

בהמשך למתואר לעיל, הגיע השוטר עם החבילה לכתובתו של נאשם 1, התקשר אליו ואמר לו שהוא ממתין לו למטה עם החבילה. כעבור מספר דקות, ירד נאשם 1 מהבניין וסימן לשוטר להתקרב אליו, הזדהה בפניו כ"יוני", כפי שמופיע על חבילת הסם, חתם על אישור קבלת החבילה מידי השוטר ועזב את המקום כשחבילת הסם בידו.

מיד לאחר מכן, עלה נאשם 1 על מונית שהוזמנה לכתובתו שבידו חבילת הסם והתיישב במושב האחורי. במהלך הנסיעה, צילם נאשם 1 את החבילה באמצעות מכשיר הטלפון שלו ושלח את התמונות למכשיר הטלפון של נאשם 4.

במסגרת פעילות משטרתית יזומה, עצרו שוטרים את המונית ונאשם 1 נעצר כשהוא יושב במושב האחורי ובסמוך אליו חבילת הסם.

במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, ייבא נאשם 1 שלא כדין סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 3.2 ק"ג ונאשם 4 סייע לו בכך. בנוסף החזיק נאשם 1 בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ - 400 גרם, וזאת שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית.

על פי האישום השני המיוחס לנאשמים 2 ו- 3, קשר נאשם 2 קשר עם אחרים ("האחרים"), לייבא מבלגיה לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה ("**חבילת הסם השנייה**").

במסגרת הקשר ולשם קידומו הצטייד נאשם 2 במכשיר הנייד ששימש אותו כטלפון מבצעי לשם הוצאת הייבוא אל הפועל, והפעיל אותו בסמוך לתאריך 30.5.21, מועד המשלוח של הסם לארץ.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 26.5.21, שלחו האחרים מבלגיה לישראל באמצעות חברת שילוח, את חבילת הסם השנייה שהכילה כ - 3.2 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג MDMA שהוסלק בתוך פסלוני חרסינה.

נאשם 2 או מי מטעמו מסרו לחברת השילוח את הפרטים לשם משלוח חבילת הסם השנייה עבורו, לכתובת של נאשם 2, עבור שם נמען פיקטיבי - Eli Atias ומספר טלפון: 972-50-2620490 ששייך לטלפון המבצעי הנ"ל.

בתאריך 1.6.21, אותרה חבילת הסם השנייה ע"י חוקרי המכס ובתאריך 7.6.21 הועברה החבילה לחזקת משטרת ישראל, מבלי שנאשם 2 היה מודע לכך. השוטרים הוציאו חלק מהסם מהחבילה והשאירו בחבילה סם מסוכן במשקל של כ - 400 גרם.

בתאריך 9.6.21 סמוך לשעה 14:00, שוטר אשר התחזה לנציג חברת שליחויות של דואר ישראל ("**השוטר**"), והתקשר למספר הטלפון הנייד שהופיע על גבי חבילת הסם השנייה. נאשם 3 ענה לטלפון, אישר לשוטר ששמו "אלי אטיאס", כשמו של הנמען הרשום על גבי החבילה השנייה ("**אלי**") ושהמשלוח צריך להגיע עבורו, לכתובתו של נאשם 2 הרשומה על גבי חבילת הסם השנייה. השוטר הודיע לנאשם 3 שהוא יגיע לכתובת האמורה על מנת למסור את החבילה, בעוד כשעה.

בהמשך לכך, הגיע השוטר עם חבילת הסם השנייה לכתובתו של נאשם 2. בד בבד, שלח נאשם 3 הודעת SMS למכשיר הטלפון של נאשם 2 והודיע לו שהשליח הגיע.

נאשם 2 ניגש לשוטר והשוטר שאלו "האם אתה אלי?" נאשם 2 ענה לשוטר ששלחו אותו אליו, או בדומה לכך. השוטר ביקש מנאשם 2 שיציג לו תעודת זהות, נאשם 2 הציג לשוטר את תעודת הזהות שלו וחתם על טופס קבלת המשלוח. מיד לאחר מכן, מסר השוטר את חבילת הסם השנייה לנאשם 2, ונאשם 2 עזב את המקום שבידו חבילת הסם. מיד לאחר מכן נעצר נאשם 2 ע"י השוטרים כשבידו חבילת הסם השנייה.

נאשם 2, במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, ייבא שלא כדין סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 3.2 ק"ג, ונאשם 3 סייע לו בכך. בנוסף, החזיק נאשם 2 בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ - 400 גרם, וזאת שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/2), והורשעו בעבירות המפורטות בו.

ביחס לענישה בעניין הנאשמים 1 ו- 2, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המאשימה תבקש מבית המשפט לגזור על כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 עונש ראוי של 50 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון על תנאי, וההגנה תוכל לטעון לעונש כראות עיניה.

הראיות לעונש

3. במסגרת הראיות לעונש מטעם המאשימה הוגש הרישום הפלילי של נאשמים 1 ו- 2, ת/1, ת/2.

על פי הרישום הפלילי של נאשם 1 (ת/1), לחובתו עבר בעבירות של החזקת סכין והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית (2015), איומים (2014), היזק לרכוש במזיד (2008), החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית (2007), ואי הרשעה בבית המשפט לנוער בעבירות של חבלה במזיד ברכב, גניבה, גניבה מרכב, היזק לרכוש במזיד ופריצה לרכב בכוונה לגנוב (2003).

על פי הרישום הפלילי של נאשם 2 (ת/2), לחובתו עבר בעבירות של תקיפה סתם (2018), איומים (2015, 2005), ייצוא, ייבוא, מסחר, אספקה של סמים מסוכנים (שתי עבירות - 2005) בגין עבירות אלו נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם (2003).

מטעם הנאשמים 1 ו- 2 לא הוגשו ראיות לעונש, וכן לא התבקש תסקיר בעניינם.

טענות ב"כ המאשימה

4. לטענת ב"כ המאשימה:

הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשמים הינו הצורך בשמירה על הציבור מפני פגיעתם הקשה שלה סמים המסוכנים בגוף ובנפש, ומלבד הפגיעה החמורה בצרכני הסם עצמו, נזקים נלווים כגון ביצוע עבירות רכוש ואלימות ע"י הצרכנים לשם השגת מימון לרכישת סם לו הם מכורים, ונזקים נפשיים ובריאותיים חמורים.

הצורך במאבק בעבירות הסמים הודגש בשורת פסקי דין, יש לפעול למיגור כל שלבי שרשרת הפצת הסם, ולאור זאת והכמות הגדולה של הסמים, שהנאשמים ייבאו והחזיקו, יש להחמיר עימם ולהטיל ענישה אשר תשקף את מידת הפגיעה בערכים החברתיים, את הנזק ממעשי העבירה, וללמד כי ביצוע העבירות אינו משתלם.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, לאור פוטנציאל הנזק המשמעותי במעשי הנאשמים, ונוכח כמות הסמים הגדולה וסוגם. עבירות סמים מסוג זה הן ראשיות של מעגל עבריינות ומחוללות הן עבירות נוספות הקשורות בנגע הסמים, כגון רכוש, אלימות ועוד.

שיקול מרכזי לחומרה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים, הוא סוג הסם וכמותו, כל אחד מהנאשמים ייבא סם מסוכן מסוג MDMA שהינו מן הקשים שבסמים, בכמות גדולה, שנראה שהיו מיועדים להפצה, ופוטנציאל הפגיעה בערך המוגן

הינו גבוה ביותר.

לסם זה הידוע בשם הרחוב "אקסטזי" השפעות הרסניות, פיזיות ונפשיות.

העבירות הצריכו תכנון מוקדם, לא בכדי נארזו הסמים מבעוד מועד בפסלוני חרסינה באופן שיקשה על גילויים, תפקידם של הנאשמים היה מרכזי וחיוני בשרשרת הפצת הסמים, והם למעשה המחוללים הראשיים ויוצרי שרשרת ההפצה בישראל, שכן אילולא היו מייבאים את הסם לא ניתן היה להפיצו בישראל, פעולת הייבוא וההחזקה של סמים בכמות כה גדולה נועדה למטרה ברורה אחת, והיא הפצה או העברה של סם על מנת להפיק רווח כלכלי. פוטנציאל הנזק, לאור הכמות הרבה של הסמים וסוגם, הינו עצום, ומדובר בעבירות אשר בוצעו בשל בצע כסף גרידא.

בקביעת העונש המתאים, יש להביא את שיקולי הרתעת הרבים והיחיד, וקיימת חשיבות יתרה להרתעת כלל הציבור והנאשמים.

אמנם יש לתת משקל להודאת הנאשמים, הבעת חרטה ונטילת אחריות, אך אין בכך כדי להקל באופן משמעותי בעונשם.

לאור כל האמור, עותר ב"כ המאשימה להטיל על כל אחד מהנאשמים 50 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, וקנס הולם בגובה עשרות אלפי שקלים כמקובל בתיקים ובכמויות סם כאלו.

טענות ב"כ הנאשמים 1 ו- 2

5. לטענת ב"כ נאשם 1:

אכן, לצורך בחינת העונש, יש למקם נאשם בהיררכיה בשרשרת הייבוא, וליתן את הדעת לכמות וסוג הסם.

לאור האמור בכתב האישום המתוקן, לא ניתן ללמוד על נאשם 1 כמי שעומד בראש הפירמידה.

מי שעומד בראש הפירמידה אינו האדם שמוסר את כתובת ביתו לצורך משלוח הסם, או נפגש עם השליח בפנים גלויות.

כתב האישום מייחס לנאשם ייבוא של 3.2. קילו סם מסוג MDMA ולאור פסיקה המתייחסת למשקל ממוצע של כל טבלית, הכמות שנתפסה היא כ- 9,100 טבליות, או בחישוב לחומרה כ- 10,000 טבליות.

הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, מתייחסת למשקלים, כמויות, ותכנון, שהם גבוהים וחמורים עשרות מונים מבעניינו.

בבחינת הפסיקה עולה כי העונשים הנקבעים נמוכים מהעונש לו עותרת המדינה. המתחמים הם באופן שהרף התחתון מתחיל מ- 18 חודשים עד 30 חודשים.

נאשם 1 חתר מהרגע הראשון לסיים את עניינו, המאשימה קיבלה את עמדת ב"כ הנאשמים, והתיקון בכתב האישום הינו מהותי.

מיקום עניינו של נאשם 1 במתחמי העונש שנקבעו, צריך להיות בשליש התחתון, כאשר המתחם הראוי הוא בין 18 חודשים ועד 48 חודשים.

פה היה חיסכון מהותי בזמן שיפוטי, ונחסך הצורך בהעדת עשרות עדים, וסוגיות הנוגעות למדע ועוד.

כאשר בוחנים את עברו הפלילי של נאשם 1, רואים שהעבירה האחרונה הינה משנת 2015 וההרשעה בגינה בשנת 2017.

נאשם 1 לא ריצה בעבר מאסר, זו פעם ראשונה שהוא נמצא מאחורי סורג וברית, הוא לא ביקש להשתחרר, וזה מלמד על הכוונה להודות, ועל החרטה והרצון לסיים עניינו ולהתחיל בדרך חדשה.

נאשם 1 מגיע ממשפחה נורמטיבית, מצבו הרפואי מורכב, הוא בתסמונת נדירה היוצרת כאבים, והקושי בטיפול באדם זה בשב"ס הוא כמעט בלתי אפשרי, וכל יום מאסר בעניינו הינו סבל בל יתואר.

לעניין הקנס, הבקשה להשית קנס של עשרות אלפי שקלים לא תואמת את הפסיקה. מתחם הקנסות שניתנו במסגרת הפסיקה שההגנה מציגה הוא בין 2,000 ל- 20,000 ₪, וזאת בנסיבות עבירות קשות וחמורות מאלו של הנאשם כאן.

לעניין פסילת הרישיון, החוק מאפשר זאת, אבל צריך לבחון מה התועלת שתצמח מפסילת רישיונו של אדם שיום אחד יסיים לרצות מאסר, והאם הפסיקה הנהוגה מהעת האחרונה מלמדת על כך שראוי לפסול רישיון כשארין קשר בין שימוש ברכב לביצוע העבירה.

התבקש להשית על נאשם 1 עונש המצוי במתחם בין 18 ל- 48 חודשים ולמקמו בתחתית המתחם, בשל חלקו כפי המתואר בכתב האישום, עברו המינורי והיותו מצוי לראשונה מאחורי סורג וברית.

נאשם 1 אמר כי הוא יודע שעשה טעות, הוא מצטער, עשה שטות, מכה על חטא, מצטער ומתחרט. לא יודע איך עשה

טעות גדולה, ומבקש מחילה וסליחה.

6. לטענת ב"כ נאשם 2:

נאשם 2 נשוי ללא ילדים, סיים 9 שנות לימוד, ונפלט על רקע קשיים לימודיים ממערכת החינוך, התגייס לצה"ל אולם שוחרר לאחר מספר חודשים עקב קשיי הסתגלות, לאחר שחרורו ניהל אורח חיים שולי אשר כלל ביצוע עבירות סמים וריצוי מאסר, ממאסרו האחרון שוחרר בשנת 2005, ולאחר שחרורו החליט לבצע שינוי בחייו והחל להשתלב בעבודות מזדמנות, וטרם מעצרו עבד בחברת שיפוצים ובשליחויות משרדיות.

מצבו הבריאותי של נאשם 2 אינו שפיר, הוא מטופל חודשים טרם מעצרו, ובילדותו עבר ניתוח לב פתוח, מצבו הכלכלי אינו שפיר, והוא נתון בהליך פשיטת רגל. נאשם 2 עבר טרם מעצרו תאונת עבודה ומטופל במרפאת כאב בשב"ס.

לאחר הפניה לפסיקה, ונוכח התיקון המשמעותי בכתב האישום, עותר ב"כ נאשם 2 לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל - 48 חודשים, ולמיקום העונש בחלק התחתון של המתחם.

אין ספק כי מדובר בעבירה חמורה, אך יש לבחון את חלקו של נאשם 2 בביצוע העבירה ותרומתו לביצועה.

כפי שעולה מכתב האישום המתוקן, האחרים אשר איתם קשר נאשם 2 קשר, הם הרוח החיה, הם אשר שלחו את הסמים וביצעו את הרישומים של החבילה כך שתגיע לנאשם 2.

ראיה להעדר מעורבות עמוקה של נאשם 2 בעולם הסמים, ניתן ללמוד מכך שהחבילה נשלחה לכתובת מגוריו, וכאשר הגיעה הוא הזדהה באמצעות תעודת זהות שלו עת קיבל את החבילה.

מהאמור ניתן ללמוד גם על כך שנאשם 2 אינו בראש הפירמדה ואינו מי שמעורב בשוק הסמים, שכן אם אדם מודע עד הסוף לחומרת מעשיו, הוא יעשה הכל על מנת להסתיר זהותו.

נאשם 2 עשה הכל על מנת לסיים את ההליך במהירות האפשרית ולמנוע בזבוז זמן מיותר של בית המשפט, והצדדים, טענות שהובאו על ידי ההגנה לאחר בחינת חומר הראיות, בסופו של יום התקבלו ע"י התביעה, ולראיה כתב האישום המתוקן תיקון דרמטי, וכמות הסם המיוחסת לנאשם 2 חולקה לשניים.

לאור כך שנאשם 2 שוחרר ממאסר בשנת 2005, ומאז לא היו לו הסתבכויות נוספות, והוא שמר על אורח חיים נורמטיבי, התבקש לראות את הרשעתו באישום זה כאירוע נקודתי ולא כדרך חיים.

התבקש לקבוע מתחם של 18-48 חודשים ולמקם את הענישה בתחתיתו, בשים לב שתרומת נאשם 2 היא נמוכה.

נאשם 2 אמר, שהוא בן 38 התחתן לפני 3 שנים, לא הצליח להביא ילדים לעולם, בגיל 21 נכנס לכלא, השתחרר לאחר 8 חודשים ועברו מאז 17 שנים, עבר ניתוח לב דבר שהקשה עליו בפרנסה, לפני שנה וחצי עשה תאונת עבודה, והמצב הכלכלי בקורונה היה גרוע, הוא עשה טעות, רוצה לבקש סליחה מאשתו וממשפחתו על כל העוול שגרם, מביע חרטה, יודע שטעה ויש מחיר שהוא צריך לשלם. נאשם 2 מבקש מבית המשפט להסתכל עליו כבן אדם, הוא אינו מחפש את החיים האלה, מבקש לנהוג בו במידת הרחמים, ולחזור לדרך טובה ונורמטיבית.

הערכים המוגנים, חומרת העבירות והפסיקה

7. בביצוע העבירות פגעו הנאשמים 1 ו-2 בערכים המוגנים ביסודן שהם השמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, בריאות הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות.

העבירות אשר ביצעו נאשמים 1 ו-2 חמורות, ונסיבות ביצוען חמורות ביותר. ניתן ללמוד מנסיבות ביצוע העבירות על תכנון, הצטיידות באמצעים, קשירת קשר עם אחרים ועשיית שימוש בשירותי משלוח, הכל על מנת לייבא לישראל סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה.

אין לקבל טענות שהועלו על כי לאור כך שהנאשמים הללו מסרו את כתובתם ופרטיהם, הדבר מלמד על כך שאינם בראש הפירמידה או את הטענות כי האחרים הם הרוח החיה, הם אשר שלחו את הסמים וביצעו את הרישומים.

מובן כי האחרים לא ביצעו את הדברים על דעתם שלהם בלבד. הכל בוצע תוך קשירת קשר, תכנון, תיאום ושיתוף פעולה מלא של הנאשמים 1 ו-2 עם האחרים. לא ניתן ללמוד מכתב האישום המתוקן והעובדות המפורטות בו, על כי חלקם של מי מהנאשמים 1 ו-2 פחות מאשר חלקם של האחרים.

התמונה המצטיירת מהעובדות הינה כי חלקם של נאשמים 1 ו-2 הינו מרכזי ביותר בכל הפעילות כולה. הם קושרים קשר, הם מי אשר על פי הקשר והתכנון המוקדם אמורים לקבל ומקבלים את הסמים המסוכנים, והם עומדים במרכז של ייבוא הסמים המסוכנים לכל דבר ועניין. הגם שסעיפי האישום אינם כוללים קשירת קשר, עובדות שני האישומים מציינות כי נקשר קשר באישום הראשון בין נאשם 1 לאחרים, ובאישום השני בין נאשם 2 לאחרים, לייבוא סם מסוכן מסוג MDMA בכמות מסחרית גדולה.

מדובר באירועים אשר בוצעו תוך תכנון מדוקדק, שימוש במכשיר טלפון המיועד אך לביצוע המעשים, ונאשמים 1 ו-2 הינם הגורמים המרכזיים בביצוע העבירות.

רבות נפסק לעניין חומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו

הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים. לא אחת נקבע כי יש להילחם בנגע הסמים, ולתת משקל מרכזי לשיקולי הרתעה וגמול.

לענין חומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העברין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים, ר' ע"פ 6029/03 מ"י נ' שמאי ואח' וערעורים שכנגד, פד"י נח(2) 734 (9.2.2004), רע"פ 4267/05 בוקובזה נ' מ"י (11.5.2005), שם לא קיבל בית המשפט את המלצת שירות המבחן תוך הדגשת המאבק בנגע הסמים, ע"פ 7070/03 עמיעד זניד נ' מ"י (3.4.2006), ע"פ 6373/06 מ"י נ' אלנשמי (6.9.2006), ע"פ 411/04 טטרו נ' מ"י (9.1.2006) וע"פ 3759/03 תמיר נ' מ"י (19.2.2004) בו נקבע כי יש משקל לשיקול ההרתעה ע"מ להזהיר ולהעביר מסר ברור לעבריינים פוטנציאליים.

בע"פ 6029/03 בענין שמאי דלעיל, בו נדונה עבירת ייבוא בסם מסוכן מסוג קוקאין, נאמרו הדברים הבאים אשר רלבנטיים גם כאן, בעבירות החמורות של ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות גדולה ביותר:

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערכים שלפנינו, שומה עליו, על בית-המשפט, לשוות נגד עיניו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של-ממש. חובה היא המוטלת על בית-המשפט להעלות את תרומתו למלחמתה של החברה במשחיתיה. "מוכנים אנו גם לומר כי הענישה המתחייבת במקרים דוגמת המקרה שלפנינו [ייבוא 631.5 גרם הירואין - מ' ח'] צריכה לשאוף לגבול העליון של העונש שקבע המחוקק, ולא די כי נשלם מס שפתיים באמירה כי עיסוק בסמים 'קשים' מחייב הטלת עונשים חמורים, שמפניהם מתגמד השיקול האישי של הנאשם. אמירה זו שאין 'כיסוי' מאחוריה לא תתרום דבר למלחמה הבלתי נלאית שמצווים אנו להילחם במי שלמעשה סוחרים בנפשות לשם בצע כסף...".

לחומרת ההשפעות הקשות של הסם MDMA, לסכנות הנובעות ממנו, ולתוצאות הקשות האפשריות, נפנה לע"פ 5104/06 5106/06 בניירישלול ואח' נ' מ"י (21.5.2007), שם הורשעו המערערים בעבירות של קשירת קשר לפשע, ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שקשרו קשר לייבא לישראל מבלגיה סמים מסוכנים בתמורה ל - 14,000 אירו, לצורך זה הם הגיעו אל שדה התעופה בבריסל, כשבידם מזוודה ובה 48,098 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA עלו על טיסה לישראל, ומסרו להעברה באותו מטוס גם את המזוודה עם הסם המסוכן אותה היו אמורים למסור עם הגיעם לשדה התעופה בישראל לאדם שלישי, אולם הם נעצרו קודם לכן. על המערערים אשר הורשעו לאחר שמיעת ראיות, נגזר עונש של 7 שנות מאסר בפועל. ערעורם נדחה תוך שנפסק כי: **"בנגע הסמים יש להילחם מלחמה חסרת פשרות בשל נזקיו המידיים, כמו גם ארוכי הטווח לחברה בישראל, לחוסנה ולאופיה, שלה ושל יחידה. בהתמודדות עם הפועלים בתחום זה יש להביא להרחקתם של המעורבים מן הציבור בשל פגיעתם הרעה וכן להעברת מסר מרתיע שיעמוד כתמרור אזהרה אל מול הפיתוי שבעשיית רווח קל בתחום הסמים".**

בע"פ 4838/20 5169/20 אברמסון ואח' נ' מ"י (15.8.2021) הורשעו המערערים בקשירת קשר לייבוא סמים מסוכנים מהולנד לישראל, נשלחו מהולנד 3 חבילות עם סמים מסוכנים האחת עם 3,018 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA, השנייה גבישים של סם במשקל של 304.12 גרם, והשלישית אותו הסם במשקל 98.33 גרם, ובדירה בה התגוררו המערערים נמצאו סמים נוספים מסוג MDMA, LSD וסמים נוספים בכמויות קטנות יותר, המערערת הורשעה בקשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סמים מסוכנים, החזקת סמים מסוכנים וניסיון להחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, ושימוש במסמך מזויף, והמערער בסיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על המערערת הוטלו 24

חודשי מאסר בפועל, ועל המערער 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. ערעורם נדחה תוך שנפסק ביחס לסם, חומרתו, והנזק בהפצתו כדלקמן: **"בית המשפט המחוזי הדגיש, למשל, כי סם מסוג MDMA נחשב ל"סם המסיבות", והחומרה ביחס אליו נובעת גם מהעובדה שלא כל המשתמשים בו מודעים לעוצמת הסם החזקה. אכן, אין למערערת הרשעות קודמות ושירות המבחן ציין כי יש התקדמות בשלבי השיקום. אך בראי נסיבות המעשה, בית המשפט נתן ביטוי לנתונים המקלים במסגרת העונש שגזר על המערערת. התמונה שמצטיירת היא כי המערערת מעורבת עמוקות בעולם הסם. הנזק שבהפצתו טמון גם בכמות הרבה ובהשפעה על יחידים רבים. מדינת ישראל - ולא רק היא - מצויה במלחמה נגד השימוש בסם והשפעותיו על כל שכבות החברה. העונש שנגזר בגין עבירות סמים מעין אלה חייב לשקלל בתוכו לא רק את הרתעת היחיד אלא גם את הרתעת הרבים".**

בע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מ"י (24.5.2022) הורשע המערער בעבירות של ייבוא סם מסוכן ושיבוש מהלכי משפט, בכך שייבא עם אחר סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של 2.975 ק"ג, יחד עם אחר. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש הולם בין 24 ל - 40 חודשי מאסר בפועל ונגזרו 28 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הערעור נדחה, תוך שנפסק כי: **"לא אחת הדגיש בית משפט זה את החומרה היתרה שנלווית לעבירות סמים ובפרט לעבירות שעניינן ייבוא והפצת סמים מסוכנים. זאת, שכן בעבירות אלו יש כדי לסכן את שלום הציבור ולהרחיב את מעגל המשתמשים בסמים והמכורים להם ... כן נקבע בפסיקה, כי יש להטיל ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעי עבירות סמים, מתוך מטרה לתמוך במאבק למיגורן ... חלקו של המערער בביצוע העבירה הוא נכבד, מה גם שכמות הסם שנתפסה - למעלה מ-14,000 מנות לשימוש עצמי - מלמדת כאלף עדים על פוטנציאל הנזק שעשוי היה להיגרם אילו היה הסם המסוכן מגיע ליעדו..."**

בע"פ 1901/19 שמעון אסולין נ' מ"י (31.5.2000) הורשע המערער בביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן, קשירת קשר לביצוע פשע, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהוא ואחר קשרו קשר לייבוא סם מסוכן מסוג MDMA מגרמניה באמצעות דואר ישראל, המערער הזמין באמצעות פרטי הזהות של האחר חבילה המכילה כ - 10 ק"ג של טבליות הסם המסוכן, ואסף את החבילה באמצעות תעודת זהות של האחר מסניף הדואר. במסגרת הסדר טיעון שם, הוסכם כי המדינה תעתור לעונש מאסר לתקופה של 60 חודשים וההגנה תטען טיעון חופשי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 54 ל - 90 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המערער, נעדר עבר פלילי, 54 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ₪. הערעור נדחה תוך שנקבע כי: **"בהינתן העובדות, לרבות ייבוא סמים מחוץ לארץ, סוג הסמים - MDMA - וכמות של כ-25,000 טבליות במשקל כולל של עשרה קילוגרמים - יש לתת ביטוי לערך המוגן של ניהול מלחמה עיקשת נגד השימוש בסמים, על הנזק שנגרם עקב כך לכל שכבות החברה... כך או כך, בנסיבות המעשה והעושה העונש של 60 חודשי מאסר, שאותו ביקשה התביעה בערכאה קמא, אף אם הוא עונש ראוי - איננו מחמיר".**

לעניין נזקי הסם המסוכן נפנה לגזר הדין של בית המשפט המחוזי בעניין אסולין, ת.פ. (מרכז) 4415-02-18 מ"י נ' שמעון אסולין (31.1.2019), ולציטוטים שם ביחס לסם זה הקרוי גם בשם אקסטזי:

"נחשב לסם המסיבות, ונצרך בעיקר על ידי מתבגרים וצעירים, שרבים מהם לא מודעים לסיכונים שבו. החומר שפותח כתרופה פסיכיאטרית נמצא כבר שנים רבות ברשימת החומרים האסורים וממשיך לגבות קורבנות מדי שנה... אקסטזי, ששמו המדעי הוא MDMA, מורכב מחומר כימי שהוא נגזרת של אמפטמין - חומר מעורר, ומשלב תכונות פרמקולוגיות של החומר מסקאלין, הידוע כמעורר הזיות... ניתן לחלק את סכנות השימוש

באקסטזי לשני סוגים עיקריים: א. סכנות הנובעות מסוג החומר: אקסטזי הוא תרכובת של חומר מעורר וחומר מעורר הזיות המזיק למערכת העצבים המרכזית ולמערכות הלב והדם, השרירים, הכליות והכבד. ב. סכנות הנובעות מאופן ייצור החומר: אקסטזי מיוצר במעבדות פיראטיות בתנאים לא-היגייניים ועם שאריות כימיות של חומרי זיקוק, ותוספות ותרכובות בלתי ידועות שעלולות להיות מסוכנות מאוד... שחרור מוגבר של נוראדרנלין לסינפסה גורם לעלייה בקצב הדופק, להפרעות בקצב הלב ולעלייה בלחץ הדם, שעשויה לגרום לקרע בכלי דם, לדימום פנימי ולטכיקרדיה (מעל 100 פעימות לב בדקה)... הפעילות המוגברת של השרירים (עוררות) יחד עם פעילות ישירה של החומר על מערכת ויסות החום במוח מובילה לעלייה מוגזמת בחום הגוף (היפרתרמיה), תופעה מסוכנת שמוגברת על ידי הריקוד וההשתוללות במסיבות. במשתמשים שהגיעו לחדרי מיון נמדדו מידות חום של 43 מעלות צלסיוס. עקב החום הגבוה נגרמים התכווצויות ועוויתות שרירים, איבוד נשימה, ומוות במקרים של התמוטטות מערכות הגוף. ההזעה המרובה מסלקת כמויות גדולות של מלחים חיוניים, וביחד עם שתייה מוגברת של מים, גורמת לדילול מסוכן של הדם ולהצטברות מים בגוף... עוררות היתר יכולה לגרום להיפראקטיביות, "התעופפות" של מחשבות וחוסר יכולת להתרכז באופן מועיל, וכן לחוסר שינה. בקרב משתמשים הופיעו תלונות גם על הזיות, דה-פרסונליזציה (הרגשה של היפרדות האני מהגוף), חרדה, תסיסת יתר, והתנהגויות מוזרות או בלתי אחראיות. תחושות וסימנים אלה גורמים לעתים להתקפי פאניקה, לטירוף ואפילו לאירועים פסיכויטיים...".

הענישה

8. הצדדים קבעו טווח ענישה מוסכם במסגרתו המאשימה תטען לעונש מאסר של 50 חודשים וענישה נלווית, וההגנה חופשית בטיעוניה. זהו טווח ענישה שהוא תוצאת "מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק..." ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013). אינני מוצא כי יש לקבוע מתחם עונש הולם מקום שהצדדים הגיעו להסדר הכולל הסכמה עונשית של טווח ענישה, למעט במקרים חריגים. ר' התייחסות לכך בע"פ 512/13 דלעיל, ור' גם ע"פ 6943/16 גלקין נ' מ"י (28.1.2018) בו נפסק כי: "... אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה כזה - להרחיב בקביעת המתחם. כאמור יש לאבחן בין רכיבי תיקון 113 לבין מידת ההתערבות של בית המשפט בהסדרי טיעון. בית משפט זה בהרכב מורחב קבע את הכללים הרלוונטיים בנדון ... זהו המוקד".

9. לאחר שנשקלו העבירות בנסיבות ביצוען, מעמדם של הנאשמים בתהליך ביצוע עבירות הייבוא של הסם המסוכן, הנזקים הפוטנציאליים מסם מסוכן זה, הכמות אשר ייבאו הנאשמים, מכלול הנסיבות הכוללות תכנון, שיתוף פעולה עם אחרים, הצטיידות באמצעים וכלל הנסיבות דלעיל, ולאחר שנבחנה הענישה הנוהגת, החומרה אשר רואה הפסיקה בעבירות ייבוא סמים מסוכנים בכלל, וסמים מסוכנים מסוג זה בפרט, ונשקלו טענות הצדדים, המסקנה הינה כי אין ברף העליון של טווח הענישה המוסכם כדי החמרה עם הנאשמים, וענישה זה מהווה מענה עונשי הולם לעבירות בנסיבות ביצוען, וזאת אף אם היו שני הנאשמים נעדרי כל עבר פלילי, ולאור עברם הפלילי, מקל וחומר, בפרט בעניינו של נאשם 2 אשר בעברו עבירות סמים חמורות יותר.

על עבירות הסמים בכלל, ועבירות הסמים הקשות והחמורות מסוג ייבוא סמים מסוכנים בכמויות שכאלו, אשר נזקיהם רבים וקשים, יש להטיל ענישה מחמירה, שכן עבירות אלו מסכנות את שלום הציבור, מרחיבות את מעגל המשתמשים והנפגעים, ונפנה להשוואה שנעשתה בפסיקה: "החדרת סמים למדינה למטרות מסחריות משולה להפצת רעל, ועל החברה להיאבק בהתנהגות כעין זו בנחישות רבה" (ע"פ 8031/10 9136/10 אורוסקו - צ'אבז ואח' נ' מ"י

(1.3.2012) (שם היה מדובר בייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין).

ב"כ הנאשמים טענו, תוך השוואה של הענישה במקרים אחרים, לעניינם של הנאשמים, כי ההשוואה הכמותית צריכה להביא לענישה ברף נמוך משמעותית מהענישה לה עותרת המאשימה. אכן, לכמויות המיובאות משמעות עת נקבעת הענישה, וכפי שנפסק בע"פ 8031/10 9136/10 דלעיל, יש להתייחס לכמות, והפגיעה בייבוא כמות גדולה שונה מייבוא משקל קטן של סם מסוכן. ואולם, ההשוואה ומתן המשקל לענישה הנוהגת, אינם נעשים באופן טכני מספרי, אלא תוך בחינת המהות והמכלול של המעשים כולם.

בהינתן המקום המרכזי של הנאשמים 1 ו- 2 בביצוע העבירות, חומרת הסם המסוכן, אופן הייבוא והכמויות המיובאות, הרי שענישה הכוללת 50 חודשי מאסר בפועל, יש בה כדי להוות מענה עונשי הולם לעבירות חמורות אלו בנסיבות ביצוען, בפרט על רקע העבר הפלילי של הנאשמים.

לצד זאת, יש להביא במסגרת השיקולים את קבלת האחריות של הנאשמים והבעת החרטה על ידם. כמו כן נתתי דעתי לנסיבות האישיות של הנאשמים, כפי שנטענו בטיעונים לעונש, מצבם הבריאותי כפי שנטען, ושאר הנסיבות שנטענו. בשים לב לחומרת העבירות וחומרת נסיבות ביצוען, סבורני, כי יש ברף העליון של טווח הענישה המוסכם כדי לגלם גם שיקולים לקולא אלו, אולם, מוצא אני בעיקר בשל קבלת האחריות והמצב הרפואי, כי יש להקל מעט בענישה המוטלת עליהם, והיא תועמד על 45 חודשים לכל אחד מהנאשמים.

בנוסף, יש להטיל קנס משמעותי, וקנס זה צריך להביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בעבירות אשר להן היבט כלכלי מובהק. לצד זאת, יש להביא בקביעת הקנס את מכלול הענישה, ואני מוצא כי על רכיב הקנס להיות במקרה זה מידתי, וזאת בתקווה כי יהיה בכך כדי לתמוך בהיבט שיקומי אפשרי של הנאשמים לאחר שחרורם מהמאסר.

אשר לרכיב הפסילה ורכיב הפסילה המותנית, לבית המשפט סמכות להטלתן ואולם, משיקולים הקשורים באפשרויות שיקום של הנאשמים, אני מוצא כי הגם שיש להטיל פסילה, תהא היא לתקופה מידתית.

10. **לאור כל האמור, אני גוזר על כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 את העונשים הבאים:**

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 45 חודשים, בניכוי ימי מעצרם מיום 9.6.21.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

קנס - על כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 מוטל קנס בסך 15,000 ש"ח או מאסר למשך 75 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר

מכן.

פסילה בפועל - הנני פוסל את כל אחד מהנאשמים 1 ו - 2 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 9 חודשים, אשר תמנה מיום שחרור כל אחד מהם מהמאסר.

פסילה על תנאי - הנני פוסל את כל אחד מהנאשמים 1 ו - 2 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 9 חודשים. כל אחד מהנאשמים 1 ו - 2 ישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, במעמד הצדדים.